

امور تحریریه ایچون فؤاد بکه
وامور اداره ایچون آرتین افندی به
مراجعت اولنور.

مسکمزه موافق آثار قبول اولنور.
درج اولمایان اوراق اعاده اولماز.

مجله ادبیات

اداره خانه سی باب عالی جاده سنده
۵۲ نوسرولی « شرکت مرتبه »
طبعه سیدر.

استانبول ایچون سنه لکی مطبعه دن
آلتمق شرطیه ۴۰ طشر دله پوسته
اجرتیه برابر ۶۰ غروشدرد.

نسخه سی ۱ غروش
نخستین کونلری نشر اولنور ادبی، فنی و صناعی غزدر

یایمه چیچک یایان قیزه:

یهوده امکارک، کوزل قیز!
بیک سعی ایله یایدیغک شو ازهار
— نور آلسده جهه ترکدن،
ویرسهک ده حیات کوزلرکدن —
ایتمزینه بر طراوت اظهار.
بر حسنه مثال اولورکه آنمز،
بر پیکری آکدیررکه جانسزا

یوق شبهه که، ای نهال عصمت!
کل رخلرکک او رنک صافی
اوستنده کی غازه دن کوزلدر،
بیک کره لطیف و بی بدلدر،
زیرا بو طبیعتک خلافی:
بر یایمه نقاب ایچنده البت
کولمز یوزه چهره محبت! [۱]

محمد فکرت

صبح بهاران — یاخود — شام غریبان

هوا لطیف، دکر راکد، آسمان شخور،
تموج ایتمده یریر ظلال تنهایی...
نشمین چمن اوستنده وقف حزن و سرور،
سحرده سیره قویولدم سمایی، صحرایی.

بر آفتابرخک برقع جمالی کبی
خفیف برسیسه هپ کائنات مستغرق؛
اوذی نقاب جلالک فروغ آلی کبی.
نکھفروز ایدی انوار لاله رنک شفق.

صبحا وقتی دم رقت طبیعتدر،
سکوت حاکم مطلقدر اول زمان دهره.
صبحا وقتی، او بر آن ذی لطافتدر؛
لطیفدر نهیه باقسهک: سمایه، بر نهیره،
او چان طیوره، آچان دلربا شکوفه در،
— شکوفه لرکه برر خنده مزهدر —
سمایه، شبنمه — حتی او قطره کهره؛
لطیفدر نهیه باقسهک، لطیف و مغبردر!

بواغبرار لطیفک سرایتیه کوکل
نهلر تخطر ایدر نشوه بخش وکریه فزا.
سکوت موقعی تعدیل ایدنجه بر بلبل
ترانه سیله، یورکارده جوش ایدر سودا.
صبا کچر، اکا هپ سرفرو قیلار اشجار،
— صباکه اوقشامه دن کچمز آشیانه لری —

نوازشیله طر اونلیر نبات بهار،
بهار قیزلریدر دوندورن جنبه یری.

اوت، بو خاکی... بولبل سیاهی تنویره
شکوفه لر — او معنبر نجوم — کافلدر.
کلیرمی صفوت علویه سیله تصویره
بو صبح تازه که پرفیض و بی معادلدر؟!

بو صبح تازه، شو نوباوه زهره دایر،
شو یاورو قوش، شونهال ظریف نویدار؛
بتون بو منظره اول مهلقایی عرض ایلار
ظلام ایچنده، ظلام و سکوت ایچنده بکا!

انک فراقی اولورکن ایچمده زهر افشان،
نصل کورر کوزم آثار فجری شوق آلود؛
بورنکلرده انک رنکیدر باقلسه عیان،
بورنکلرده انک رنکیدر فقط نابودا

شو بر ستاره که افقک یکانه زینتیدر،
غریب حزن و سکونتله چارپیور نظره؛
کچن لیل صفانک او چشم حسرتیدر
که دوردن نظر ایتمکده عالم سحره!

نه وار تحسره شبایان فقط شو غلامه؟
بنم بو کون انی تقدیره اقتدارم یوق.
هزار غنجه صولار هر نفسده، هر دمده؛
بنمده صولدی کلم، غنجه... آه! دردم چوق.
اوهرفنفسده صولان غنجه هر نفسده آچار؛
فقط بنم کلم آچاز، او بر غریب چیچک!
کلیر بهارینه خاکه رنک و روح صاچار؛
فقط بنم کلم آرتق بهار کورمیه جک!

« بنم کلم » دیدیکم بر ملکی، بر دلبر
چو جوقدی کیم نظر مہمند بولمشدم

[۱] « کولمز یوزه چهره حقیقت » ده دینه بیلیر.